

عنوان مقاله:

بررسی توکل در مثنوی مولانا

محل انتشار:

سومین همایش متن پژوهی ادبی (نگاهی تازه به آثار مولانا) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

شهلا محمودیان - دانشجوی دوره دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

خلاصه مقاله:

مثنوی مولوی، دریای بیکران و پر رمز و راز از جویبارهای مفاهیم ناب است که با هدفترسیم و تحقق زندگی مطلوب برای به بار نشستن نهال استعدادهای انسان کمال مندروده شده است. رازواری و رمزگونی مثنوی تنها در عرصه برخورداری از تجربه هایخاص عرفانی و مفاهیم اسرار آمیز الهی نیست که بر مخاطب پدیدار می شود، که شیوهو شگرد مولوی در چگونگی بیان مفاهیم کلامی، فلسفی و عرفانی که بحث هایدرازدامنی را سبب گشته اند، رمز و راز آن را دو چندان کرده است. در این میان، جهد و توکل از آن گونه مفاهیم متقابلی است که مولوی در باب آن، دیدگاه ثابتی ارایه نداده است. برخورد چندگانه مولوی در داستان ها و حکایت هایی که به جهد و توکل اختصاص داده است، جلوه ای چندآویانه بدان بخشیده است. این پژوهش برآن است، دیدگاه مولوی را در باب مساله جهد و توکل در داستان شیر و نخچیران از منظر نظریهچندآوایی و منطق گفتگویی باختین بازکاود. فرضیه پژوهش بر این امر استوار است کهمولوی در داستان مزبور به شیوه چندآوایی به جهدو توکل نگرسته است. این پژوهش، به روش توصیفی- تحلیلی، بر اساس یافتن تقابل های دوگانی و اصل همزیستی تضادها و روابط گفتگویی آنها که تلفیقی از روش ساختارگرایان در جستجوی تقابل هایدوگانی و عنصر غالب همزیستی تضادها در چندآوایی باختین است، صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

توکل ، مولانا، مثنوی معنوی، جهد و تلاش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639626>

